

[Lange.]

Udvej til at undgaa en stærk Stigning i Rugbrødsprisen og en deraf følgende Lønregulering. Vi maa ønske, at man maa kunne finde frem til at lægge Afgifter paa andre Varer, som er mindre nødvendige end den Vare, der nu staar over for denne stærke Stigning.

Jeg tror derimod ikke, der vil kunne vindes meget ved det, man har været stærkt inde paa i det andet høje Ting, at holde Brødpriserne nede ved yderligere at lade Priskontrolraadet begrænse Avancen for Møllere og Bagere. Jeg tror, det er Udtryk for en Fejlvurdering, hvis man mener, at Lovforslaget indeholder Mulighed for saadanne Avancestigninger, at der kan skæres noget væk dær, som betyder noget. Jeg nærer i høj Grad Tvivl om, at det overhovedet vil medføre en Forøgelse af Avancerne. Hvis man havde Mulighed for at undersøge de økonomiske Forhold hos de næringsdrivende, som handler med og producerer disse Varer, vilde man maaske komme til det Resultat, at de allerfleste af dem absolut ikke har nogen Mulighed for at forøge deres Indtægter, men tværtimod staar over for store Udgifter. Jeg tænker i denne Forbindelse ikke mindst paa de mindre Bagere, der fremstiller Hvedebrød; Rugbrødet fremstilles jo for en meget stor Del, i hvert Fald for de store Byers Vedkommende, paa Fabrikker. Hvis man vil undersøge Forholdene hos disse mange næringsdrivende, ikke mindst i de Kvarterer, som maaske lider mest under Tidens Vanskeligheder, vil man se, at der ingen Grund er til at misunde disse Mennesker de Indtægter, de har, eller til at tro paa, at de har Mulighed for at komme ind i særlig gunstige økonomiske Forhold. Det er jo ikke alene Melet, der stiger, praktisk talt alle andre Varer, som anvendes i Brødfremstillingen, har ligeledes været Genstand for en stærk Prisstigning. Det ærede Medlem, der var Ordfører for Partiet Venstre (Jens Høyer), nævnte Efterbeskatningen paa 6 Kr. 60 Øre af Kornbeholdningerne og satte dette i Forbindelse med Forhøjelsen af Priserne, men foruden de 6 Kr. 60 Øre skal den, der producerer Melet, saa vidt jeg forstaar, yderligere svare en Afgift af 5 Kr. til en Reguleringskasse, hvoraf skal afholdes Udgifter til Flytning af Kornet fra den ene Ende af Landet til den anden, til Opbevaring af Kornet og til Tørring af Kornet. Disse 5 Kr. maa man ogsaa tage Hensyn til, naar man beregner den Stigning, der nødvendigvis maa fremkomme paa Brødet.

De Udgifter, som skal afholdes af de nævnte 5 Kr., som altsaa kommer til ud

over Forhøjelsen af Kornprisen, dækker over Udgifter, som selvfølgelig bliver meget højere i Aar end i Fjor. En meget stor Del af det Korn, som skal bruges til Fremstilling af Rugbrød i København, skal flyttes fra Vestjylland; det drejer sig om langt mere end i tidligere Aar, da man kunde dirigere fremmed Korn, der kom til Landet, til de Steder, hvor man havde mest Brug for det, og derfor ikke behøvede i den Grad at flytte Kornet rundt, som man maa gøre det i Aar. Samtidig er Omkostningerne ogsaa steget ved den betydelige Forhøjelse af Jernbanelaksterne, som har fundet Sted, siden vi vedtog den første Lov om en Hvedeafgift til Nedsættelse af Rugbrødspriserne.

Hertil kommer, at Tørring af Kornet sikkert vil blive nødvendig i langt større Udstrækning i Aar end i tidligere Aar. For det første bliver det nødvendigt, fordi det danske Korn i Aar skal bruges over hele Høstaaret. Man kan ikke nøjes med at bruge det i Vintertiden og saa forsyne sig med fremmed Korn, naar man kommer til Foraaret og Sommeren. Dernæst maa man tørre et langt større Kvantum Brødkorn, fordi Høstforholdene er saa vanskelige, som de er for Tiden. Man kan vel endnu ikke overse, i hvor høj Grad man skal foretage Tørring, men det er i hvert Fald en meget kostelig Foranstaltning.

Dertil kommer, at man ogsaa maa regne med langt større Udgifter til Oplagring af Korn, naar det ikke kun skal lagres et halvt Aar, men for en stor Del skal lagres et helt Aar.

Omkostningerne ved Distribuering af Brødet er ogsaa steget i meget betydelig Grad. Ikke mindst ude paa Landet ved man, at det er gaaet saaledes, at Bagerne har maattet sætte deres Biler til Side og anskaffe sig dyre Heste og Vogne, som de skal anvende i Stedet for de Biler, som de ikke maa benytte og ikke kan benytte.

Hvad angaar de Folk, som ikke selv fremstiller Brød, men kun omsætter det, saa ser jeg af de Udtalelser, der er faldet i det andet høje Ting, at den højtærede Handelsminister har sagt, at de handlende ikke skal have en større Fortjeneste paa Brød, end de hidtil har haft, skønt Priserne stiger med ca. 50 pCt. Det betyder efter min Mening en Nedgang i disse Menneskers Indtægt. Det kan efter min Mening ikke betyde andet, for naar vi inden saa forfærdelig længe faar Brødkort, er Meningen med det jo, at Brødforbruget skal mindskes, og det vil naturligvis sige, at Omsætningen med Brød skal mindskes. Naar disse Mennesker derfor ikke faar Mulighed for at